

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: OT/172/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117012649
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Frátrik
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2018:3117012649.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudcom Mgr. Michalom Frátrikom v trestnej veci obžalovaného C. O., nar. XX.XX.XXXX na hlavnom pojednávaní konanom 23. augusta 2018 v Trenčíne, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:
C. O., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom M. W. XX, okres F.,

je vinný , že

dňa 15.12.2017 v čase o 05.02 hodine viedol osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Transporter, EČ:F ktorého majiteľom je U. I., v smere od HM Tesco na centrum, kde cca 100m pred parkoviskom / bývalá ČS OMV/ sa s vozidlom otočil do protismeru a následne vozidlo viedol naspäť v smere na HM Tesco, kde bol pred svetelnou križovatkou ul. Električnej s ulicou Legionárskou riadnym spôsobom zastavený a kontrolovaný hliadkou PMJ KR PZ Trenčín, pričom predložil doklady k vedeniu a prevádzke vozidla a bol vyzvaný k podrobeniu sa dychovej skúške na zistenie požitia alkoholu pred jazdou, čo na mieste napriek riadnemu poučeniu celkom 6x zmaril, následne žiadal o možnosť podrobiť sa lekárskeму vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, ktoré dňa 15.12.2017 v čase o 06.30 hodine za prítomnosti lekára P.. F. Q. odmietol, a takéto vyšetrenie ho žiadnym spôsobom neohrozovalo na zdraví,

teda

sa pri výkone činnosti, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou alebo orientačným testovacím prístrojom a odmietol sa podrobiť lekárskeму vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie,

čím spáchal

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 2 Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 289 odsek 2 Trestného zákona s prihladnutím na § 37 písmeno m) Trestného zákona a za použitia § 38 odsek 2, 4, 8 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace s poukazom na § 49 odsek 2 Trestného zákona nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona a § 50 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 3 (tri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín podal na Okresnom súde Trenčín 16.12.2017 na obžalovaného obžalobu na tom skutkovom základe, ako je tento uvedený vo výroku tohto rozsudku.

Po prednese obžaloby na hlavnom pojednávaní bol obžalovaný poučený o všetkých jeho procesných právach podľa § 34, resp. § 121 Tr. por.. Zároveň bol poučený podľa § 257 Tr. por. s tým, že ku skutku môže urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por.. Obžalovaný po tomto poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Tr. por., že je nevinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu.

Na hlavnom pojednávaní súd preto vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov Bc. P. W., nar. XX.XX.XXXX, P. P. W., nar. XX.XX.XXXX, U. I., nar. XX.XX.XXXX, T. O., nar. XX.XX.XXXX a P. P. L. a čítaním listinných dôkazov, konkrétne úradného záznamu, správy o objasňovaní skutku, protokolu o lekárskom vyšetrení, lekárskej správy, záznamu o kontrolnej dychovej skúške, úradného záznamu, evidenčných kariet, výpisu z evidencie priestupkov, odpisu z registra trestov a výmenného listu - poukazu.

Obžalovaný O. vypovedal, že osobné motorové vozidlo Volkswagen Transporter, EČ: F mal zapožičané od 14.12.2017 od svedka I., ktorého v ten večer viezol z obce Trenčianske Stankovce do Trenčína. Potvrdil, že 15.12.2017 v čase o 5:02 hod toto vozidlo viedol po meste Trenčín a bol zastavený hliadkou PMJ KR PZ Trenčín tak, ako je uvedené v obžalobe. Po zastavení predložil doklady k vedeniu vozidla a bol vyzvaný, aby sa podrobil dychovej skúške. Pred samotnou dychovou skúškou bol príslušníkmi polície poučený, ako túto treba vykonať. Dychovej skúške sa aj niekoľkokrát podrobil, avšak bezúspešne. Následne prišla ďalšia hliadka a opätovne sa neúspešne niekoľkokrát podrobil dychovej skúške. Dychovú skúšku vykonal celkom šesťkrát. Nevedel, či prístroj nefungoval, alebo po opakovaných dychových skúškach už nevládal riadne dýchať do prístroja. Videl však, ako niektorý z prítomných príslušníkov polície vykonal kontrolnú dychovú skúšku, ktorá bola úspešná. Po bezúspešných dychových skúškach sám požiadal o odber krvi na zistenie prítomnosti alkoholu. Bol však v strese, neuvedomil si, že má strach z ihiel a od detstva z nich dostáva kolapsové stavy. Jeho strach z ihiel vie potvrdiť svedok P. L., ktorý je jeho ošetrojúci lekár približne osem rokov, tento o tom vie, nikdy to však spolu neriešili, ihlám sa vyhýbal. Vo fakultnej nemocnici odber odmietol krvi vykonať, správal sa hystericky, a to práve kvôli strachu z ihiel.

Svedok Bc. W., zamestnanec KR PZ Trenčín, si vzhľadom na odstup času podrobne nespomínal na skutok, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu, ohľadne podrobností odkázal na úradný záznam z 15.12.2017 (č.l. 24). Uviedol však, že 15.12.2017 mali službu a zastavili obžalovaného, lebo sa otáčal cez dve plné čiary. To im prišlo podozrivé a preto to išli preveriť. Vozidlo zastavili a vodičovi, obžalovanému dali fúkať. Tohto vyzvali k podrobeniu sa dychovej skúške a poučili ho, ako má dychovú skúšku vykonať. Obžalovaný najskôr vykonal dychovú skúšku v aute a následne aj mimo vozidla, keďže niektorí ľudia mávajú problém s fúkaním do prístroja v sede, lepšie sa im do prístroja fúka, keď stoja. Obžalovaný však dychovú skúšku maril, a to viackrát. Na presný počet si nespomenul. Dychové skúšky obžalovaný maril tak, že fúkal akoby pod náustok. Pri vykonávaní dychovej skúšky prístroj vydáva tón, ktorý keď obžalovaný započul, prestal riadne fúkať do prístroja, fúkal mimo náustku. Pri dychových skúškach boli najskôr dvaja, on a W., neskôr prišli ďalšie dve hliadky. Následne na tom istom prístroji, na akom vykonával dychovú skúšku obžalovaný, bola vykonaná kontrolná dychová skúška, ktorá bola úspešná, prístroj bol funkčný. Potom už obžalovaný fúkať nechcel s tým, že prístroj je pokazený, na čo bol poučený o možnosti ísť na odber krvi. Obžalovaného teda zobrali na odber krvi. V nemocnici robil „somariny“ a povedal, že odber krvi si nedá urobiť. Ešte predtým, keď žiadal o odber krvi, nespomínal, že by mal strach z ihiel alebo lekárskeho prostredia. K okolnostiam skutku ešte doplnil, že obžalovaný podľa jeho názoru

od počiatku javil známky opitosti, pričom túto skutočnosť mu obžalovaný aj sám potvrdil. Obžalovaný bol miestami agresívny a hliadke sa vyhrážal svojimi známostami. Striedavo sa tiež chcel dohodnúť.

Svedok P. W., zamestnanec KR PZ Trenčín, vypovedal, že v rámci služby stáli na stanovisku, keď spozorovali vozidlo, ktoré sa otočilo cez dve plné čiary. Z tohto manévru vyvodili, že sa im toto vozidlo chce vyhnúť a preto ho predpísaným spôsobom zastavili. Išli ku vodičovi, ktorého vyzvali na predloženie dokladov potrebných k vedeniu vozidla a následne ho poučili, že bude vykonaná dychová skúška a ako dychovú skúšku vykonať. Obžalovaný dychovú skúšku síce vykonal, avšak túto maril tak, že fúkal pod náustok. Keďže prvotné dychové skúšky obžalovaný vykonával v sede vo vozidle, bol následne vyzvaný, aby vystúpil z vozidla, že sa mu tak bude lepšie fúkať. Obžalovaný na to z vozidla vystúpil, vykonal opätovne dychovú skúšku, avšak túto taktiež maril. Následne sa s hliadkou chcel dohodnúť na inom riešení situácie, neuspel však. Potom bol poučený o tom, že môže ísť na odber krvi, s čím súhlasil. Bola vykonaná bezpečnostná prehliadka, či pri sebe nemá zbraň a spoločne s hliadkou išiel do nemocnice na odber krvi. Tento však obžalovaný v nemocnici, jasne a aj v prítomnosti lekárky, odmietol, s tým, že on si krv nedá zobrať. Potom si lekárku začal fotiť. Obžalovaný sa svedkovi vizuálne javil byť pod vplyvom alkoholu.

Svedok I., spolujazdec obžalovaného 15.12.2017, vypovedal, že obžalovaný ho 14.12.2017 viezol do Trenčína za známym. Zároveň obžalovaného požiadal, keďže mal v pláne zostať v Trenčíne, aby pre neho ráno zas prišiel. Obžalovaný mal zapožičané jeho vozidlo. Pre svedka sa obžalovaný vrátil o cca 5:00 hod.. Na obžalovanom nebadal, že by bol opitý, keby áno, vozidlo bolo jeho, má vodičské oprávnenie, riadil by ho sám. Išli od OC Laugaricio, kde obžalovaný minul výjazd na diaľnicu, na čo mu svedok povedal, aby sa otočil, že nepôjdu taký kus cez mesto. Obžalovaný sa následne otočil a vzápätí bol zastavený hliadkou polície, ktorá ho chcela podrobiť dychovej skúške. Hliadka mu dala vykonať dychovú skúšku päť- možno šesťkrát, vždy bezúspešne, na čo ich obžalovaný požiadal, či by nemohol byť predvedený na odber krvi. Svedok sa s obžalovaným pozná od základnej školy, sú v kamarátskom vzťahu.

Svedok O., brat obžalovaného, vypovedal, že ho obžalovaný ráno približne o 4:00 hod viezol na brigádu ku kamarátovi obžalovaného do Trenčianskych Stankoviec, pracovať na stavbe. Vyjadril presvedčenie, že obžalovaný bol triezvy, inak by si s ním do auta svedok ani nesadol. Podozrel, že odkedy bol obžalovaný podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, nešiel s ním ani na pivo, keď ho po práci zavolať, a to s odôvodnením, že to má zakázané. Potvrdil, že obžalovaný mal od malička problémy s odberom krvi, vždy sa odberu bál, pri odberoch odpadával. On sám bol prítomný pri tom, keď obžalovaný pri odberoch odpadol, stalo sa to asi dvakrát. Majú spoločného ošetrojúceho lekára, svedka P. L..

Svedok P. L., všeobecný lekár obžalovaného, po tom, čo obžalovaný udelil súhlasil s jeho výsluchom podľa § 129 ods. 2 Tr. por. a následne bola podľa § 267 ods. 2 písm. d) Tr. zák. zložená jeho prisaha, vypovedal, že obžalovaný je jeho pacientom približne osem rokov. Pokiaľ ide o skutočnosť, že obžalovaný má strach z ihliel a od detstva z nich dostáva kolapsové stavy, k tomu sa vyjadril tak, že takýto údaj od ošetrojúceho detského lekára sa síce nachádza v zdravotnej dokumentácii obžalovaného, ale zároveň má za to, že tento údaj v rámci svojej anamnézy uviedol sám obžalovaný. Záznam o tom, že by u obžalovaného reálne k takému stavu došlo, tam však nie je a ani on sám sa u obžalovaného s takýmto stavom nestretol. Obžalovanému robili odbery krvi v rámci hospitalizácií, ale u nich, keďže obžalovaný odbery krvi odmietal, mu odbery nerobili. V rámci svojej praxe sa s obdobným stavom, teda kolabovaním pri odbere krvi, stretol, nie je to rarita, ale nie u obžalovaného. Pacient si pri takom stave ľahne, poleží, oni počkajú, kým sa stabilizuje a ide domov. Ak si ale pacient krv nechce dať zobrať, oni ho nemôžu nútiť.

Zo správy PMJ KR PZ Trenčín o výsledku objasňovania priestupku/zázname o skutku z 15.12.2017 (č.l. 18) vyplýva, že obžalovaný 15.12.2017 v Trenčíne viedol osobné motorové vozidlo Volkswagen Transporter, EČ: F po ulici Električnej smerom do centra mesta, pričom po tom, ako sa s týmto vozidlom cca 100 metrov pred parkoviskom (bývalá OMV) otočil do protismeru, bol cca 100 metrov pred križovatkou s ulicou Legionárskou zastavený a kontrolovaný hliadkou PMJ KR PZ Trenčín v zložení Bc. W. a P. W.. Následne bol hliadkou vyzvaný k vykonaniu dychovej skúšky a poučený, ako ju vykonať, avšak ani jedna zo šiestich dychových skúšok nebola úspešná, keďže obžalovaný skúšky maril. Obžalovaný sám žiadal odber krvi, ktorý za prítomnosti služby konajúcej lekárky odmietol. Ďalej je tiež údaj, že obžalovaný dychové skúšky vykonal prístrojom A.Q.6020+, e.č.: A409787.

Z protokolu o lekárskom vyšetrení ku skúške na návykovú látku v krvi a moči z 15.12.2017 (č.l. 20) v spojení s lekárskou správou - nálezom z 15.12.2017 (č.l. 22), obe potvrdené Fakultnou Nemocnicou Trenčín, Psychiatrickou klinikou, P. F. Q., vyplýva, že 15.12.2017 so začiatkom 5:50 hod a koncom 6:05 hod bol obžalovaný predvedený na odber krvi, ktorý odmietol. Bol psychiatricky vyšetrený, pričom je konštatované, že obžalovaný mal hlučné správanie, zreteľnú reč a artikuláciu, bol orientovaný v čase, mieste a osobe, mal istú chôdzu a bol istý aj pri otáčaní, alkohol z neho cítiť nebolo.

Zo záznamu PMJ KR PZ Trenčín o kontrolnej dyhovej skúške z 15.12.2017 (č.l. 23) vyplýva, že na prístroji AlcoQuant 6020 plus, s.č.: A409787 bola 15.12.2017 o 5:13 nameraná hodnota 0,00 mg/L (alkoholu v krvi - pozn. súdu).

Úradný záznam PMJ KR PZ Trenčín z 15.12.2017 (č.l. 24), podpísaný svedkami P. W. a Bc. W., vo svojom súhrne potvrdzuje výpoveď týchto svedkov ohľadne priebehu skutku, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu.

Z evidenčných kariet z 15.12.2017 (č.l. 25 a 26) vyplýva, že jednak k danému dňu bol vlastníkom osobného motorového vozidla Volkswagen Transporter, EČ: F svedok I. a jednak k danému dňu obžalovaný disponoval platným vodičským oprávnením.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR z 15.12.2017 vyplynulo, že obžalovaný sa v období od 28.08.2013 do 01.03.2015 dopustil celkom ôsmich priestupkov, a to dvoch na úseku dopravy (05.01.2015 a 23.02.2015), troch proti občianskemu spolunažívaniu (28.08.2013 - fyzické napadnutie, 31.10.2014 a 15.02.2015 - fyzické napadnutie), dvakrát neuposlúchol výzvu verejného činiteľa (28.02.2013 a 01.03.2015 - aby sa prestal byť) a jedenkrát (05.02.2015) uviedol pred orgánom verejnej moci nepravdivé skutočnosti k priestupkovej veci týkajúcej sa obvineného U. I..

Z odpisu z registra trestov GP SR z 15.12.2017 vyplýva, že obžalovaný bol do daného dňa celkom päťkrát súdne trestaný. Ohľadne odsúdení z rokov 2007, 2009 a 2010 (postupne trestné činy krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák., nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. a neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Tr. zák.) sa však na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. V roku 2014 bol Okresným súdom Považská Bystrica pod 2T/137/2014 právoplatne odsúdený za trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 10 mesiacov, ktorého výkon bol podmienene odložený s probačným dohľadom a bola určená skúšobná doba 2 roky do 24.06.2016 a uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. V roku 2015 bol Okresným súdom Považská Bystrica pod 2T/213/2015 právoplatne odsúdený za trestné činy nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zák. a útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 3 roky nepodmienečne so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Bolo mu tiež uložené ochranné liečenie protialkoholické ústavnou formou. Z výkonu tohto trestu bol 13.10.2017 podmienene prepustený, bola mu určená skúšobná doba 1 rok, uložený probačný dohľad 1 rok a uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Z výmenného listu - poukazu z 20.12.2017, vystavený svedkom P. L., vyplýva, že obžalovaný má intoleranciu na odber krvi, pri odbere krvi odpadáva, má kolapsové stavy.

V rámci záverečných rečí:

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trenčín na preukázanie marenia dychových skúšok zo strany obžalovaného poukázala na výsluch svedkov P. W. a Bc. W., ktorí tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní zhodne potvrdili, že obžalovaný bol riadne poučený, ako má dychovú skúšku vykonať, že prístroj bol preverený a správne fungoval a obžalovaný dychovú skúšku šesťkrát zmaril fúkaním pod náustok. Pokiaľ ide o odber krvi, poukázala, že svedkovia P. W., Bc. W. a I. zhodne potvrdili, že o odber krvi požiadal sám obžalovaný. Ďalej v tejto súvislosti poukázala, že obžalovaný svedkom P. W. a Bc. W. po tom, ako požiadal o odber krvi, neuviedol nič o tom, že by mal problémy s ihlami, kolapsové stavy pri tomto odbere. S takouto argumentáciou začal až bezprostredne predtým, ako sa mal uskutočniť samotný odber krvi. Dychovú skúšku teda obžalovaný odmietol účelovo. Svedok

MUDr. L. síce potvrdil, že údaj o strachu obžalovaného z ihiel a jeho kolapsových stavov pri odberoch krvi sa síce v zdravotnej dokumentácii obžalovaného nachádza, avšak zároveň uviedol, že takéto stavy u obžalovaného lekársnym spôsobom verifikované neboli, a on s týmito stavmi u obžalovaného nemá osobnú skúsenosť. Poukázala tiež na vyjadrenie svedka P. L., že obžalovanému pri jeho hospitalizáciách boli robené odbery krvi, pričom vyjadrila presvedčenie, že ak by to boli zaznamenané jeho kolapsové stavy, takýto údaj by sa nachádzal v jeho zdravotnej dokumentácii. Vzhľadom na uvedené navrhla obžalovaného uznať za vinného zo skutku, ktorý sa mu za vinu kladie. Vo vzťahu k výroku o treste, s poukazom na skutočnosť, že obžalovaný sa skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, dopustil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, navrhla obžalovanému uložiť trest odňatia slobody v dolnej hranici trestnej sadzby a na výkon uloženého trestu ho zaradiť do ústavu so stredným stupňom stráženia. Navrhla tiež obžalovanému uložiť trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dolnej hranici trestnej sadzby.

Obhajca obžalovaného poukázal na to, že obžalovaný od počiatku až doposiaľ popiera vinu za skutok, ktorý sa mu za vinu kladie. Uviedol, že pre obžalovaného bolo dostatočným ponaučením, že už raz bol vo výkone trestu odňatia slobody, riadne teda pracuje a do konfliktu so zákonom sa už nechcel nikdy dostať. Obžalovaný si je vedomý toho, že 15.12.2017 sa správal viac ako neštandardne. Jeho správanie však bolo podmienené jednak stresom z polície, keď sa dopustil dopravného priestupku a jednak strachom z ihiel, kolapsovými stavmi, ktoré potvrdil aj svedok P. L.. Pokiaľ ide o to, že obžalovanému pri jeho hospitalizáciách boli robené odbery krvi, považoval za potrebné zdôrazniť, že tieto boli robené vtedy, keď bol obžalovaný v bezvedomí. Vo vzťahu k výpovediam svedkov P. W. a Bc. W. poukázal na to, že títo sa jasne vyjadrili, že obžalovaný sa celkom šesťkrát dychovej skúške podrobil, pričom prijať záver o tom, či obžalovaný dychovú skúšku maril, alebo nie, nie sú kompetentní. Môže to byť len ich názor. Mal za to, že nebolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný bol pod vplyvom návykovej látky s prával by sa účelovo, preto zdôraznil zásadu „in dubio pro reo“ a navrhol obžalovaného spod obžaloby oslobodiť podľa § 285 písm. a) Tr. por..

Obžalovaný sa stotožnil s prednesom jeho obhajcu. Uviedol, že keby sa situácia zopakovala, určite by si odber krvi dal urobiť. Urobil chybu, keď sa správal tak, ako sa správal, ale aby človek pochopil situáciu, musel by trpieť stavmi, ktorými trpí on. Počas výkonu trestu zažil mnohé veci, ktoré tiež môžu jeho správanie sa odôvodniť. V súčasnosti má dve zamestnania, stará sa, bola by od neho hlúposť, aby ani nie dva mesiace po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody urobil niečo, čo by ho do výkonu znova doviedlo. Uzavrel, že síce by to od neho zrejme bolo hlúpe, ale ak by vtedy bol opitý, policajtom by radšej nezastavil. Právo posledného slova nevyužil.

Po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní, zhodnotiac vykonané dôkazy v intenciách § 2 ods. 12 Tr. por., súd dospel k záveru, že bez akýchkoľvek rozumných pochybností sa skutok, ktorý bol obžalovanému kladený za vinu, stal tak, ako bolo uvedené v obžalobe, tento vykazuje všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. a tento spáchal obžalovaný.

Pokiaľ ide o objekt a subjekt skutkovej podstaty prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., súd len stručne uvádza, že objektom je záujem spoločnosti na postihnutí páchatela činu, ktorý je všeobecne nebezpečný. Subjekt je pritom vymedzený všeobecne, a teda páchatelom môže byť ktorákoľvek osoba spĺňajúca predpoklady trestnej zodpovednosti (§ 22 a 23 Tr. zák.), pričom obžalovaný takou osobou nesporne je.

Pokiaľ ide o naplnenie objektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., bolo v priebehu konania bez akýchkoľvek rozumných pochybností preukázané, že obžalovaný sa pri vedení osobného motorového vozidla ako činnosti, pri ktorej mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie alkoholu (návykovej látky) v dychu, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou a rovnako sa odmietol podrobiť lekárske mu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi, či nie je ovplyvnený alkoholom, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie.

Skutočnosť, že obžalovaný viedol osobné motorové vozidlo Volkswagen Transporter, EČ: F nebola v konaní sporná, keďže vyplynula zo zhodných výpovedí obžalovaného i všetkých vypočúvaných svedkov. Rovnako nebolo sporné, že obžalovaný bol hliadkou v zložení P. W. a Bc. W. a riadne zastavený,

kontrolovaný a tiež poučený a tom, ako je potrebné vykonať dychovú skúšku na zistenie alkoholu v dychu. Vyplývalo to zo zhodných výpovedí obžalovaného i svedkov P. W. a Bc. W..

Ak obhajoba uvádzala, že obžalovaný sa dychovej skúške síce podrobil, avšak táto nikdy nebola úspešná, tu treba zdôrazniť, čo vyplývalo z výpovedí svedkov P. W. a Bc. W., že obžalovaný dychovú skúšku maril, a to tak, že napriek riadnemu poučeniu do prístroja nefúkal dostatočne, náustok podfúkaval. Z uvedeného je potrebné nepochybné vyvodiť záver, že obžalovaný sa dychovej skúške odmietol podrobiť. Pojem „podrobiť sa dychovej skúške“ treba totiž vykladať tak, že dychovú skúšku je nutné vykonať podľa predchádzajúceho poučenia tak, aby bol aj zrejмый jej výsledok. Prijatie iného záveru by totiž nastolilo absurdný stav, že ak by niekto zjavne pod vplyvom alkoholu do prístroja fúkal úmyselne nedostatočne, podrobil by sa tým automaticky dychovej skúške a nebola by teda takýmto jeho (ne)konaním nikdy naplnená objektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu podľa § 289 ods. 2 Tr. zák..

Skutočnosť, že obžalovaný dychovú skúšku vykonal na prístroji AlcoQuant 6020 plus, s.č.: A409787, nebola v priebehu konania obhajobou spochybnená a vyplývala tak zo správy PMJ KR PZ Trenčín o výsledku objasňovania priestupku/zázname o skutku z 15.12.2017, ako aj zo záznamu PMJ KR PZ Trenčín o kontrolnej dychovej skúške z 15.12.2017. Hoc prvotne, pri vykonávaní samotnej dychovej skúšky, obžalovaný namietal funkčnosť tohto prístroja, táto vyplýva zo záznamu PMJ KR PZ Trenčín o kontrolnej dychovej skúške z 15.12.2017 a v priebehu konania nebola už obhajobou spochybnená.

V tejto súvislosti súd ďalej dáva do pozornosti, že pokiaľ na návrh obhajoby boli vykonané výsluchy svedkov I. a O., z ktorých zhodne vyplývalo, že obžalovaný nejavil známky požitia alkoholu, čo konieckoncov vyplývalo aj z protokolu o lekárskom vyšetrení ku skúške na návykovú látku v krvi a moči z 15.12.2017 v spojení s lekárskou správou - nálezom z 15.12.2017 a zároveň obhajca obžalovaného v rámci záverečnej reči mal za to, že nebolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný bol pod vplyvom návykovej látky a preto zdôraznil zásadu „in dubio pro reo“, obžalovanému nebolo kladené za vinu konanie napíňajúce zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., ale konanie napíňajúce zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa § 289 ods. 2 Tr. zák..

K výpovediam svedkov I. a O. súd ešte dopĺňa, že tieto i v kontexte ďalších vykonaných dôkazov vyhodnotil ako účelové, učené v snahe pomôcť obžalovanému v tejto trestnej veci. Prvotne súd zdôrazňuje, že u oboch svedkov sa jedná o osoby veľmi blízke obžalovanému, keď svedok I. je jeho kamarátom z detstva a svedok O. dokonca jeho bratom. Vo vzťahu k výpovedi svedka I. nemohlo zo strany súdu zostať nepovšimnutým, čo vyplývalo z výpisu obžalovaného z ústrednej evidencie priestupkov MV SR z 15.12.2017, že v jeho priestupkovej veci práve obžalovaný uviedol pred orgánom verejnej moci nepravdivé skutočnosti, a tak je možné, že obžalovaný a svedok I. si ako dlhoroční priatelia vzájomne (i takýmto spôsobom) pomáhajú. Vo vzťahu k výpovedi svedka O. vyznieva ako nereálne a značne pochybné tvrdenie, že obžalovaný ho v strede decembra, teda v období, keď slnko vychádza o cca 7:30 hod., viezol už o 4:00 hod. do práce na stavbu. Z týchto dôvodov boli potom výpovede svedkov I. a O. súdom aj vyhodnotené ako nedôveryhodné.

Ďalej tiež v konaní nebolo sporné a vyplývalo zo zhodných výpovedí obžalovaného i svedkov P. W. a Bc. W., že obžalovaný sám požiadal o vykonanie lekárskeho vyšetrenia odberom a vyšetrením krvi, či nie je ovplyvnený alkoholom, pričom toto následne odmietol. Obhajoba založená na tvrdení, že obžalovaný bol v strese, keď vyšetrenie žiadal a až následne si uvedomil, že má strach z ihiel, kolapsové stavy pri odberoch krvi, vyznieva účelovo, tu sa súd plne stotožnil s názorom okresnej prokuratúry. Je nanajvýš nelogické, aby obžalovaný najskôr sám požiadal o takéto vyšetrenie a neuviedol nič o strachu z ihiel, kolapsových stavoch pri odberoch krvi a s takouto argumentáciou začal až bezprostredne pred vyšetrením. Pokiaľ sa obhajoba zamerala na preukázanie, že obžalovaný vyšetrenie odmietol zo strachu z ihiel, kolapsových stavov pri odberoch, tj. že takéto vyšetrenie by bolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie, súd dospel k záveru, že takéto skutočnosť v konaní preukázaná nebola, takéto obrana teda neobstojí. Výpoveďou P. L. v spojení s výmenným listom - poukazom z 20.12.2017 bolo preukázané len to, že údaj o strachu z ihiel, kolapsových stavoch pri odberoch, od ošetrujúceho detského lekára sa v zdravotnej dokumentácii obžalovaného nachádza. Ďalej však výpoveďou P. L. bolo preukázané i to, že tento údaj v rámci svojej anamnézy uviedol zrejme sám obžalovaný, záznam o tom, že by u obžalovaného reálne k takému stavu došlo, sa v zdravotnej dokumentácii obžalovaného nenachádza a ani svedok sám sa u obžalovaného s takýmto stavom nestretol. Navyše tiež vyplývalo, že strach z ihiel,

kolapsové stavy pri odberoch krvi, nie sú ničím výnimočné, pacient si pri takom stave ľahne, poleží, a keď sa stabilizuje, ide domov. Z toho je potom potrebné vyvodiť záver, že takéto vyšetrenie všeobecne nie je a ani u obžalovaného nebolo spojené s nebezpečenstvom pre zdravie v takom rozsahu, ako nepochybne predpokladá § 289 ods. 2 Tr. zák.

Pokiaľ ide o naplnenie subjektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., súd dospel k záveru, že obžalovaný konal v nepriamom úmysle. Ak je totiž na jednej strane všeobecne známe, že marením dychovej skúšky a následným nepodrobením sa odberu krvi, dôjde k naplneniu objektívnej stránky skutkovej podstaty daného trestného činu (k vyvolaniu protiprávneho stavu) a na druhej strane zo zhodných výpovedí obžalovaného a svedkov I. a O. vyplýva, že obžalovaný žiadny protiprávny stav vyvolať nechcel, je nutné vyvodiť, že obžalovaný vedel, že konaním, ktoré sa mu v obžalobe kládlo za vinu, protiprávny stav vyvolá a minimálne (keďže sa ho dopustil) s tým bol uzrozmeneý.

Prihliadnuc na závery vyššie uvádzané bol obžalovaný súdom uznaný za vinného zo skutku, ktorý sa mu v obžalobe kládol za vinu a ktorým naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák..

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery u obžalovaného súd vychádzal z predpokladov podľa § 34 Tr. zák., pričom poukazuje najmä na to, že:

- obžalovaný bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., kde trestná sadzba je až 1 rok, čo je až 12 mesiacov,

- postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. nebola u obžalovaného zistená žiadna poľahčujúca okolnosť, ale bola u neho zistená priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., teda že už v minulosti bol odsúdený za trestný čin (podľa odpisu obžalovaného z registra trestov GP SR z 15.12.2017 nezahladené odsúdenia obžalovaného, a to v roku 2014 Okresným súdom Považská Bystrica pod 2T/137/2014 za trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zák. a v roku 2015 Okresným súdom Považská Bystrica pod 2T/213/2015 za trestné činy nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zák. a útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák.); pri skúmaní pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bolo preto potrebné vychádzať z pomeru 0:1 v prospech priťažujúcich okolností a aplikujúc § 38 ods. 4 a § 38 ods. 8 Tr. zák. upraviť trestnú sadzbu uvedenú v odrážke vyššie zvýšením jej dolnej hranice o jednu tretinu, teda vychádzať z trestnej sadzby 4 až 12 mesiacov,

- obžalovaný spáchal prečin podľa výroku tohto rozsudku 15.12.2017, teda v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, keď podľa odpisu z jeho registra trestov GP SR z 15.12.2017 mu v roku 2015 Okresný súd Považská Bystrica pod 2T/213/2015 uložil nepodmienečný trest odňatia slobody, pričom z výkonu tohto trestu bol 13.10.2017 podmienenčne prepustený a bola mu určená skúšobná doba 1 rok plynúca od 13.10.2017 do 13.10.2018; aplikujúc § 49 ods. 2, resp. 51 ods. 1 posledná veta Tr. zák. teda obžalovanému musel byť uložený trest odňatia slobody nepodmienečný,

- obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prečinu podľa výroku tohto rozsudku 15.12.2017 vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, keď podľa odpisu z jeho registra trestov GP SR z 15.12.2017 mu v roku 2015 Okresný súd Považská Bystrica pod 2T/213/2015 uložil nepodmienečný trest odňatia slobody za (úmyselné) trestné činy nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zák. a útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák.) podľa výroku tohto rozsudku 15.12.2017, ktorý trest vykonával do 13.10.2017; aplikujúc § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. na výkon uloženého trestu odňatia slobody teda obžalovaný musel byť zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia,

- obžalovaný spáchal prečin podľa výroku tohto rozsudku v súvislosti s vedením motorového vozidla ako činnosťou, na ktorú treba osobitné povolenie a ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis; aplikujúc § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. teda obžalovanému mohol byť uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, a to v trvaní 1 rok až 10 rokov.

Prihliadnuc na vyššie uvádzané skutočnosti, súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace nepodmienečne, teda na dolnej hranici trestnej sadzby upravenej podľa druhej odrážky vyššie. Takýto trest považoval za dostatočný na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred obžalovaným a výchovu obžalovaného k tomu, aby do budúcnosti viedol riadny život. Pri určení výmery tohto trestu súd tiež prihliadol na to, že v súvislosti so spáchaným prečinom nevznikla žiadna škoda. Na výkon uloženého trestu odňatia slobody súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súd tiež obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 roky, teda v dolnej tretine možnej výmery tohto trestu.

sa pri výkone činnosti, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou alebo orientačným testovacím prístrojom a odmietol sa podrobiť lekárskeho vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie nemôže podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.